

Udržujme tajemství ženy,

říká v našem rozhovoru člen zastupitelstva Bohumil Sobotka (ODS)

- **Politik v choulostivé karikatuře. Jaký způsob obrany byste zvolil, kdybyste se ocitl se na stránkách novin v podobné situaci jako nedávno se soudící Karel Březina?**

Ocitnuv se na stránkách novin takto vypodobněn, dejme tomu na stránkách Listů Prahy 14, byl bych nejspíš rozpolcen. Manžel a otec dvou dětí B. Sobotka by se naštvál a běžel by nikolik soudu, ale do redakce požádat důrazně o nápravu. Nedošlo-li by k dohodě, zmateně by se odebral domů. Ale už za dveřmi redakce by začal přemýšlet občan B. Sobotka: "Co blbneš, hochu, vždyť je to vlastně satira, legrace, a pozor, taky reklama, byť možná negativní. Nakonec každá reklama, i ta negativní, může mít pozitivní důsledky. Přejdi to s humorem, ukaž, že jsi nad věcí, a zbytečně se v tom nepatlej, aby ses nakonec opravdu celý neupatlal." Tedy shrnu-li: nejlepší způsob obrany je chladnokrevné uvažování a rozvaha.

- **Říká se: Jednou měř, dvakrát řež. Jak je to s řezáním a měřením v komunální politice?**

Komunální politika prodělala po převratu 89 bouřlivý vývoj. I komunální politik dospívá a zdá se, že je těsně před maturitou. Určitě většina z nich. Po listopadu se v komunální politice více řezalo, ale myslím, že to vyplynulo z tehdejší situace. Dnes se snažíme více měřit, mám pocit, že někdy i třikrát, byť stačí dvakrát. Každá váhavost se může vymstít, proto neváhejme, dvakrát měřme, pak už ale proboha řežme! V případě řezání, tedy rozhodování o rekonstrukci Broumarské ulice (myslím, že je to problém natolik známý, že není třeba jej blíže popisovat) se projevila u některých mých kolegů v zastupitelstvu náchylnost k jiným měřidlům, jednotkám míry, k jinému druhu měření, než které je standardní. V této chvíli ještě není jasné, jak celá záležitost dopadne. Až budou čtenáři číst tyto řádky, bude jasněji. Možná už bude uříznuto.

- **Každého rána si vyčistí polotvrdým kartáčkem mozek od toho, cos snědl den předtím. Přístupujete rovněž k čištění chrupu s podobnou myšlenkou?**

Moje věrná kamarádka skleróza mi při ranní hygieně vydatně pomáhá. Mám tedy opačný problém. Musím po ránu setřít všechny informace, názory, zážitky, atd. z minulého dne, abych je mohl využít. Ne vždy se to podaří. Jsou ovšem poznatky, ať už prožité nebo převzaté, které by měly v hlavě zůstat natrvalo. Genocida, holocaust, politické procesy, války, bezpráví a terorismus. Přejme si, aby se staly historií a nezapomeňme na oběti ani na zločince. Zapomeňme na závist, nesnášenlivost, pomluvy a zlost. Vyžeňme je každé ráno z hlavy při hygieně tím nejtvrdějším kartáčkem.

- **Víc much utone v medu než v octě. Co považujete za přijatelnější variantu - tonout v medu, nebo v octě?**

Tak toto je názorný příklad, že všeho moc škodí. To sladší, přitažlivější, voňavější je podle mě vždy nebezpečnější. Najednou zjistíte, že už to neovládáte a jedete po zadku šupem do propasti. Je spousta možností, jde o to, čemu holdujete. Můžete se stát narkomanem, alkoholikem, ale také diktátorem. Protože moc je taky sladká. A chutná. Jak chutná, víme od pana Mňáčka, a kdo to nečetl, ať si to honem přečte, podle mě je to "rukověť politika aneb čeho se vyvarovat". No a když jste diktátorem, nakonec vás zpravidla pověsí nebo zavrou. A mají recht.

To kyselé, čpící a nepříjemně nepřítahuje, ale vyzývá, provokuje. A vy zkoušíte přestat kouřit, dušujete se, že tahle sklenička byla poslední, nebo se snažíte řešit nepříjemné záležitosti. Jak jsem řekl, jde o to, čemu holdujete. A když vás baví komunální politika, jste v octě až po..., možná i víc. Med mám rád na chléb s máslem, ale nedovedu si představit tlačenku bez octa.

- **Jak se vám jako netrénovanému fotbalistovi šlo kolem Prahy 14? Zvládl byste cestu z Prahy do Prčic?**

Pochod kolem Prahy 14 je velmi příjemná akce, na kterou se vždy těším. Poslední ročník byl ve znamení pěkného počasí a pohody. Fotbalista jsem skutečně netrénovaný, ale v roli chodce turistu se cítím výborně. Miluji vycházky, se svým tatínkem jsem se jako kluk nachodil spousty kilometrů a poznal hodně pěkných věcí i míst, které třeba už nikdy neuvidím. Dnes i já

chodím s rodinou po okolí a snažím se vytvořit u svých dětí ten pravý vztah k přírodě a jejím součástí. Snad se mi to daří. Víte, osvědčilo se mi chovat se k přírodě slušně, protože má na mě za odměnu velmi hojivé účinky. Léčí smutek, starosti a splín. No a co se týče onoho slavného pochodu do Prčic, byl jsem tam již několikrát poslán. Ale rozhodl jsem se, že ty, co mě tam poslali, převezu. Půjdu z Prčic do Prahy.

▪ **Kdyby muži věděli, jak ženy tráví čas, když jsou samy, nikdy by se neženili. Souhlasíte?**

Řekl bych, že tento důvod je pro staromládenectví až na předposledním místě. Pak následuje už jen s kým tráví čas. Nelíbí se mi, že toto rčení ženy v podstatě uráží a muže staví do role nevědomých troubů. Proto s ním nesouhlasím. Až budou muži vědět, jak ženy tráví čas, když jsou samy, zahyne na zemi tajemství. Udržujme tedy tajemství ženy, protože to nás muže přitahuje. Propátrejme oceány, pouště, hory a kraje věčného ledu, ale co se týče žen, obdivujme je a važme si jich.

▪ **Svatbu jako řemen známe ze stejnojmenného filmu. Jak by měla podle vás, oddávajícího, vypadat pořádná svatba, ženich a nevěsta?**

Sám jsem na pochybách, jestli z titulu oddávajícího mohu stanovit kritéria pro svatbu jako řemen. Učinil jsem mnoho dvojic šťastnými (jako oddávající), ale sám jsem se ženil jenom jednou. Dodnes mě hřeje u srdce fakt, že moje vlastní svatba nebyla ošizena o tradiční záležitosti, namátkou vzpomenu loučení se svobodou, požehnání rodičů, výkupné mládencům a děvčatům a tak dále a tak dále. Říkám tedy, vycházejte z vlastní zkušenosti, možná neskromně, že pořádná svatba by měla zachovat tradici. Dnes někteří tvrdí, že svatba je tvrdou ranou do rozpočtu. Ale nestojí to snad za to? Nejde o budoucí život, štěstí, naději? Já pevně věřím, že ano. Musím však přiznat, že mnohdy se berou peníze se státním občanstvím nebo vychytralost s poblouzněním. A já potom konstatuji, že splnily všechny podmínky našeho právního řádu, a šmytec. Ale abych nezapomněl. Jak má vypadat ženich a nevěsta? Ženich má být příjemný, uměvavý a galantní k nevěstě, nevěsta krásná, rdící se a milá k ženichovi. Takových oddávám 99,9 % a mám z toho radost.

Děkuji za rozhovor.

Jaroslav Šmíd